

[Smørum.]

vække en enorm Modstand vil det ogsaa medføre stor Forstyrrelse i Pengeverdenen og sandsynligvis rejse uovervindelige tekniske Vanskeligheder. Saaledes blev dette Forslag karakteriseret i „Det frie Blad“, som jo dog staaar Retsforbundet meget nær. Man kan altsaa ikke sige, der har været helt Enighed inden for Retsforbundets egen Kreds om de Forslag, som Tid efter anden har været præsenteret her i Tinget. Men denne Gang er det altsaa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Tur, og jeg forudser, at vi i Aarenes Løb — hvis ellers Retsforbundet bestaar saa længe — ogsaa vil faa de andre Medlemmer at høre som Ordførere for Partiets Hovedprogram. Og efter det, der er fulgt efter tidligere Forhandlinger om dette Spørgsmaal, er det jo ret spændende at se, hvorledes det nu foreliggende Lovforslag vil blive karakteriseret af Retsforbundets egne Medlemmer.

Disse periodiske Diskussioner synes jeg er af nogen Interesse, bl. a. derved, at de giver os Lejlighed til hver Gang at konstatere, hvor vidt vi nu er kommet med Grundskyld uden Retsforbundets Hjælp.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen er aabenbart moderne indstillet, idet han slutter Bemærkningerne til Lovforslaget med en Parole, som han er sikker paa en overvejende Del af Befolkningen kender og hylder, nemlig denne: Danmark for Folket! Denne Parole er særdeles velbekendt for mig og mit Parti (Gregersen: Hvad betyder den?), hvad der jo ikke er saa underligt, da det ærede Medlem har laant den af os. Men det kan naturligvis ikke falde mig ind at gaa i Rette med det ærede Medlem af den Grund, for det er jo saadan, at selve Grundskyldstanken har Retsstatspartiet ogsaa laant af os. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem — og det finder jeg særlig Anledning til efter den Afbrydelse af det ærede Medlem Hr. Gregersen —, at naar man nu vælger en saadan Parole, som jeg synes er baade smuk og rigtig, saa skal man ikke bruge den som en tom Frase i sin Agitation, men skal, ligesom vi har gjort det inden for Socialdemokratiet, søge i praktisk Arbejde inden for de politiske Muligheder, der findes, at naa fremad mod dette Maal. Jeg skal ikke nægte, at Afløsning af nogle af de uretfærdigste Skatter med Grundskyld er et Skridt hen imod Danmark for Folket, og denne Erkendelse er mig ingeniende svær, eftersom jeg, det ved det ærede Medlem meget godt, er en varm Tilhænger af Grundskyld, og eftersom mit Parti længe har haft

Grundskyld paa sit Program og har arbejdet for dette Programpunkt — jeg vil bede det ærede Retsforbund lægge Mærke til: arbejdet for dette Programpunkt. Det er nemlig noget helt andet end en Gang imellem at demonstrere for et Programpunkt.

Da et tilsvarende Forslag som det, der nu foreligger fra Retsforbundets Side, var til Behandling i 1931, mindede vor Ordfører om, hvad jeg finder det rigtigt at gentage her, at afdøde Undervisningsminister Borgbjerg rejste Sagen allerede i 1902, idet han dengang stillede Forslag baade om særskilt Vurdering af Jord og Bygninger og om Skat paa Stigning af Grundværdierne. Det vil sikkert ogsaa være rigtigt at pege paa, at vort Parti i 1922 var medvirkende til at gennemføre Loven om Grundskyld til Staten, og at vi i 1926 gennemførte Loven om kommunal Grundskyld, i hvilken Lov mit Partis Ordfører kunde paavise det første Skridt hen imod Værdistigningsskyld, det, som altsaa Borgbjerg allerede i 1902 var gaaet ind for. Og fra forrige Gang, vi havde Retsstatspartiets Forslag til Behandling, er der jo taget et Skridt i den rigtige Retning ved Loven af 20. Maj 1933, hvor der i Mod-sætning til Loven af 1926 er gennemført, at Grundstigningsskyld er obligatorisk. Selv om vi altsaa ønsker at komme videre ad denne Vej, er det dog gaaet fremad, ligesom vi ved den almindelige Ejendomsbeskatning ved en Lov af samme Dato er naaet et Skridt videre i den rigtige Retning.

Nu vil jeg ikke haabe, at Retsforbundets Medlemmer, fordi jeg pointerer, hvad der er sket, siden vi sidst havde Grundskyldsforslaget til Behandling her, deraf tager Anledning til at tro, at de eller deres Forslag har haft nogen som helst Betydning for de Fremskridt, der er gennemført; jeg har blot ønsket at pege paa denne Udvikling for at vise, at medens Retsforbundet indskrænker sig til periodisk Fraadseri i Tanken, i selve Ideen om Grundskyld, saa er det os andre, der gør det jævne, men højst nødvendige Arbejde for at føre Ideen ud i Livet. Jeg har ønsket at minde om, at Grundskylden har vi været Tilhænger af og arbejdet for, længe før Retsforbundet blev til.

Jeg skal indrømme, at der er nogen Forskel paa vor og Retsforbundets Opfattelse af Grundskyldsproblemet, thi medens Retsforbundet mener, det er praktisk og politisk muligt paa et hvilket som helst Tidspunkt at gennemføre den fulde Grundskyld, mener vi, at denne Reform som saa mange andre store dybtgaaende Reforme maa tages Stykke for Stykke ud fra de til enhver Tid foreliggende Muligheder. Og mon ikke